

1. Левицька А.О. Методи оцінки конкуренто-спроможності підприємства: вітчизняні та закордонні підходи до класифікації / А.О. Левицька // Механізм регулювання економіки. – 2013. - №4. – С. 155-163.
2. Особливості Web-додатків: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://sites.znu.edu.ua>.
3. Моделювання та інформаційні системи в торгівлі [Електронний ресурс]. URL: [http://dn.khnu.km.ua/dn/k\\_default.aspx?M=k1243&T=15&lng=-1&st=0](http://dn.khnu.km.ua/dn/k_default.aspx?M=k1243&T=15&lng=-1&st=0).
4. Фінансовий аналіз діяльності підприємства [Електронний ресурс]. URL: [https://pidruchniki.com/1580011943608/finansi/finansoviy\\_analiz\\_diyalnostipidpriyemstva](https://pidruchniki.com/1580011943608/finansi/finansoviy_analiz_diyalnostipidpriyemstva).
5. Прогнозування і планування витрат обертання торгового підприємства [Електронний ресурс]. URL: [https://pidruchniki.com/17530607/ekonomika/prognozuvannya\\_planuvannya\\_vitratobertannya\\_torgovogo\\_pidpriyemstva\\_zagalnim\\_obsyagom\\_okremimi\\_stattyami](https://pidruchniki.com/17530607/ekonomika/prognozuvannya_planuvannya_vitratobertannya_torgovogo_pidpriyemstva_zagalnim_obsyagom_okremimi_stattyami).

**УДК 339.13.027**

**Соболь О.М.,**  
доктор технічних наук, старший науковий співробітник,  
**Щербина А. Є.,**  
здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня  
Національний університет цивільного захисту України, Харків

### **Економічна діагностика підприємства**

У сучасних нестабільних економічних умовах на ринку на ефективність функціонування підприємства, а також на його платоспроможність, прибутковість і ліквідність активів істотно впливають низька купівельна спроможність споживачів, стрибки валютних курсів, а також негативні ендегенні фактори, такі як низький рівень управління або підготовки персоналу, недоліки у виробничій і маркетинговій сфері, відсутність інноваційної політики.

Виникнення і розгортання системної кризи, вражає основні складові елементи підприємницької діяльності, призводить до нездатності самостійного відновлення стану самоокупності та загрози банкрутства унаслідок зростання заборгованості. За таких умов необхідне швидке реагування керівників (оперативна Crash-програма), ефективне антикризове управління, мобілізація внутрішніх ресурсів.

Економічна діагностика передбачає не тільки вивчення попереднього та поточного стану підприємства, а й здійснює дослідження перспективного можливого виникнення певних ситуацій, ендегенних та екзогенних факторів, що впливають на підприємство. Також інформація, отримана у результаті діагностики, має важливе практичне значення – у результаті її одержання менеджери підприємства здатні, опираючись на її дані, обґрунтувати відповідні рішення і впровадити заходи щодо зміни системи управління, фінансового

оздоровлення (економічної санації), підвищення прибутковості, платоспроможності, конкурентоспроможності та ринкової привабливості підприємства підприємства.

Основною метою діагностики ознак кризи на підприємстві є підготовка інформації для аналізу та первинна її обробка задля здійснення відповідних рішень щодо управління підприємством, у тому числі й антикризового, протягом усього етапу життєдіяльності підприємства залежно від характеру отримуваної інформації. Результати економічної діагностики базуються відповідно на аналізі поточної діяльності підприємства, превентивної (попередньої) інформації та перспективного аналізу результатів виробничо-господарської та фінансової діяльності підприємства та впливають на програму розвитку підприємства та його стратегічний вибір.

Якісно та вчасно здійснена діагностика підприємства формує відповідну аналітичну основу для створення антикризової програми підприємства, розробки комплексу доцільних та відповідних дослідженим умовам антикризових заходів, та забезпечує сприятливі передумови для вдалого вирішення задач по виявленню, попередженню та подоланню кризи.

Задля виявлення чинників неплатоспроможності та ознак кризи на підприємстві, попередження загрози збитковості у довгостроковому періоді важливим є застосування політики антикризового управління, що передбачає: проведення деталізованого контролю за фінансовим станом підприємства для того, щоб запобігти появі кризових явищ на ранніх етапах; пошук та впровадження ефективних та доцільних внутрішніх важелів регулювання фінансової стабільності підприємства; застосування системи антикризових рішень стосовно підвищення рівня управління ресурсами підприємства, базуючись на інноваційних засобах; розгортання інноваційної політики в усіх сферах функціонування підприємства.

**Висновок.** Отже, на тлі макроекономічної нестабільності ситуація суб'єктів економічних відносин загострюється непередготовленістю їх до кризи. Неврахування ймовірності виникнення і розвитку кризових явищ в діяльності суб'єктів господарювання та низький рівень управління стали причинами високого рівня банкрутства. З огляду на такі обставини, величезної ваги для ринкових агентів набуває антикризове управління, яке повинно бути направлено як на недопущення виникнення кризи, мінімізації її впливу, так і на посткризову стабілізацію діяльності. З'ясування місця антикризового управління діяльністю підприємства в теорії і практиці управління проходить через уточнення поняття кризи, а також факторів і причин його виникнення в діяльності суб'єктів господарювання.

Зарубіжній практиці антикризового регулювання та інституту банкрутства притаманне акцентування на комунікаціях, інноваційних і соціальних аспектах, тобто першочерговим і пріоритетним у процесі оздоровлення стану підприємства виступає відновлення платоспроможності суб'єктів господарювання, збереження робочих місць. Саме тому спрямованість на досягнення стратегічних завдань, своєчасне реагування за «слабкими сигналами», інноваційна політика, адекватне

державне і законодавче регулювання процедур банкрутства та санації є особливо важливими при виході підприємств з кризового стану.

### Література

1. Васильєва Т.А. Держава, підприємства та банки в системі антикризового управління: монографія / Т. А. Васильєва, О. Б. Афанасьєва — Суми: Вид. "Ярославна", 2013. — 488 с.
2. Кунденко А.В. Використання інноваційної стратегії в системі антикризового управління підприємством / Кунденко А.В., Мороз Н.В. Логвиненко А.І. // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2012. – № 3 (15). – С. 130-137.
3. Прохорова В.В. Інноваційні перетворення як структурний елемент антикризового управління підприємством / В.В. Прохорова, В.І. Ярмолюк // Економіка і управління. – 2013. - № 2. – С. 28-33.

### УДК 321.1.22

**Товма Л.Ф.,**

кандидат технічних наук, доцент,  
доцент кафедри технічного та тилового забезпечення,

**Глущенко А.В.,**

кандидат фармацевтичних наук, доцент,  
старший викладач кафедри технічного та тилового забезпечення  
Національна академія Національної гвардії України, Харків

### **Харчові концентрати спеціального призначення для забезпечення харчування військовослужбовців у польових умовах, умовах бойових дій та надзвичайних ситуацій**

Проблема правильного харчування військовослужбовця може бути вирішена шляхом створення достатньої кількості типових харчових раціонів, що прив'язані до ритуалу – сніданок, обід, вечеря, тому що вони не відповідають потребам організму та його вимогам у реальних бойових умовах.

Ідеальним є харчування, при якому надходження харчових речовин максимально точно відповідає та співпадає (за часом і складом) з їх витратами.

Добові енерговитрати у військовослужбовців механізованих підрозділів із середньою масою тіла 65 кг у період зимових 4-денних навчань складають 18,9 МДж (4506 ккал). Добові енерговитрати у військовослужбовців операторського профілю складають: у лінійних телефоністів 12,4 МДж (2957 ккал), у телеграфістів 11,4 МДж (2710 ккал).

Професор К.С. Петровський наводить дані енерговитрат у офіцерів старшого віку (40 років і більше): у офіцерів бойових частин 13,4 МДж (3200 ккал), у офіцерів штабів і управлінь 11,7 МДж (2800 ккал) [1].

Перспективність використання сухих харчових сумішей для харчування військовослужбовців полягає в тому, що при фіксованій для конкретних умов споживання харчовій цінності суміші, залежно від співвідношення інгредієнтів можна створювати комплекси із заданою харчовою, біологічною, фізіологічною цінністю та вітамінною активністю і використовувати їх для харчування